

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/125/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010243
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6721010243.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Kvieta, v trestnej veci obžalovaného G. Q., stíhaného pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, c/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. 01. 2023, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn 1T/33/2021 zo dňa 10. 06. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/33/2021 zo dňa 10. 06. 2022, bol obž. G. Q. oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora podľa § 285 písm. b/ Tr. por., pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

v období od februára 2020 do 06.07.2020 mal prenasledovať a vyhľadávať osobnú blízkosť K. N. tak, že ju pri nákupoch v priestoroch predajni Billa, vo Zvolene vyhľadával, prihovárал sa jej, vypytoval sa na jej súkromie, neskôr ju kontaktoval SMS správami a telefonátmi, pričom telefonický kontakt nemal od K. N. a tiež mu neuviedla adresu svojho bydliska, pričom dňa 05.07.2020 v čase o 21.20 hod. prišiel pred dvere jej bytu a doniesol jej vedro s čerešňami, štyrikrát proti jej vôli ju navštívil na pracovisku napriek tomu, že K. N. G. Q. osobne a aj telefonicky povedala a napísala, že si neželá, aby ju kontaktoval, že ju jeho konanie obťažuje, avšak i napriek tomu ju kontaktoval a vyhľadával, čo podstatným spôsobom zhoršilo K. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., A. T. XXXX/XX kvalitu jej života a vzbudilo u nej dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci inému orgánu.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že sa oboznámil s celou SMS komunikáciou medzi stranami konania a dospel k záveru, že nemohli konštatovať, že by v konaní obžalovaného sa jednalo o nebezpečné prenasledovanie. Naopak z nej súd vyvodil záujem obžalovaného poškodenú bez nejakých prejavov agresie, či nátlaku a nevzhliadol v nej ani spôsobilosť vzbudenia dôvodnej obavy o zdravie poškodenej. Pokiaľ sa jedná o zhoršenie kvality života poškodenej, tu okresný súd konštatoval, že okrem toho, že prestala chodiť na nákupy do predajne BILLA a že začala venčiť psa so susedou, vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že by sa kvalita jej života bola zhoršila natoľko, aby bol možné konanie obžalovaného subsumovať pod pojem nebezpečného prenasledovania a taktiež pod pojem „podstatným spôsobom“. Vzhľadom k tejto skutočnosti mal okresný súd za to, že k určitému konaniu zo strany obžalovaného vo vzťahu k poškodenej došlo, avšak podľa záverov prvostupňového súdu v danom prípade nedošlo k naplneniu obligatórnych znakov daného trestného činu zo strany obžalovaného. Nebolo preukázané, že by obžalovaný svojím konaním a to navyše úmyselne sa dopustil nebezpečného prenasledovania vo vzťahu k poškodenej.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, pričom svoje odvolanie následne aj písomne odôvodnil. Mal za to, že zhrnutím celej zabezpečenej dôkaznej situácie možno konštatovať, že táto dostatočne odôvodňovala, ako aj zabezpečovala dostatočný podklad na uznanie viny obžalovaného G. Q. a to predovšetkým na základe podrobných výpovedí poškodenej K. N., ktorá od samého začiatku zotrvala na týchto tvrdeniach, podrobne popísala ich zoznámenie, ako aj následné stretnutia, z jej strany však len pri nákupoch v Bille vo Zvolení, kam aj kvôli obžalovanému prestala chodiť nakupovať. Zvyšné stretnutia boli ako aj akýkoľvek iný kontakt, či už prostredníctvom telefonického hovoru alebo sms komunikácie alebo vyhľadávanie jej osoby obžalovaným, vždy z iniciatívy obžalovaného. V úvode len so slušnosťou komunikáciu medzi nimi akceptovala, avšak keď to presiahlo pre ňu únosnú hranicu, dala mu jednoznačne najavo a to opakovane, že si žiadne stretnutia ani komunikáciu neželá, čo však obžalovaný neakceptoval a naďalej ju kontaktoval a vyhľadával, čo jednoznačne ovplyvnilo jej kvalitu života už len tým, že sa musela vyhýbať nákupom v predajni, do ktorej pred tým chodievala, znášať volania a prívally sms správ od obžalovaného, zamykať sa v práci, chodiť venčiť psa len v sprievode inej osoby, nájsť si iné parkovanie, aby nebolo viditeľné, že je v práci a celkovo sa trvale obzerať, či sa niekde obžalovaný neobjaví. Všetky tieto skutočnosti zhodne potvrdili aj vypočutí, vyššie uvedení svedkovia. Naopak obžalovaný neargumentoval žiadnymi takými dôkazmi, ktoré by tvrdenia poškodenej ako aj svedkov jednoznačne vyvrátili. Pokiaľ súd v rozsudku konštatoval, že sa jednalo len o záujem obžalovaného o poškodenú bez nejakých prejavov agresie, či nátlaku a nevzhládol ani spôsobilosť vzbudená dôvodnej obavy o život a zdravie poškodenej, Trestný zákon v skutkovej podstate stíhaného prečinu za nebezpečné prenasledovanie považuje aj čo i len zhoršenie kvality života prenasledovanej osoby, bez prejavov agresie, či nátlaku proti vôli prenasledovanej osoby, pričom navyše obžalovaný jednoznačne vedel, že poškodená si žiadny záujem z jeho strany neželá. Skutočnosť, ktorú v odôvodnení rozsudku uvádzal súd, že sama poškodená v tejto súvislosti nevyhľadala žiadnu lekársku pomoc, nemožno považovať za kritérium hodnotenia trestnej zodpovednosti obžalovaného. Čo sa týka komunikácie poškodenej s obžalovaným, táto jednoznačne vysvetlila, že spočiatku s ním komunikovala zo slušnosti a následne, keď jej opakovane telefonoval alebo písal sms správy, tak mu síce zdvihla, ale tieto hovory ani nevnímala, len mala voľne položený telefón, čo ju však aj tak obťažovalo a pokiaľ ide o zablokovanie obžalovaného poškodenu, bol toho názoru, že tak neurobila práve z dôvodu, aby ju nevyhľadával fyzicky, resp. obávala sa, čo bude nasledovať, keď obžalovaného zablokuje. To, že obžalovaný počas trestného konania prestal poškodenú kontaktovať, považoval za prirodzené, nakoľko pokiaľ by v takomto konaní pokračoval, mohol by to byť dôvod k jeho väzobnému stíhaniu, nie preto, že by sám dobrovoľne chcel od takéhoto konania upustiť.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd vykonal všetky dostupné dôkazy, na základe ktorých správne ustálil skutkový stav a jeho postup bol zákonný a správny, keď podľa § 285 písm. b/ Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, keď dospel k záveru, že síce sa skutok stal, nie je však trestným činom.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny.

Z pohľadu krajského súdu je zrejmé a jasné, akým spôsobom okresný súd hodnotil jednotlivé dôkazy a to samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti. Je zrejmé, že objektívna stránka trestného činu nebezpečného prenasledovania spočíva v dlhodobom prenasledovaní, ktoré je spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života.

Krajský súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného možno považovať za prejavenie záujmu voči poškodenej s tým, že je zrejmé, že obžalovaný ako osoba vyššieho veku úplne nepochopil závažnosť svojho konania, resp. úplne nepochopil, čo by mohlo poškodenej na jeho konaní vadit'. Je zrejmé, že takéto konanie nemuselo byť poškodenej príjemné, avšak z hľadiska hodnotenia naplnenia objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu by muselo byť preukázané, že došlo k podstatnému zhoršeniu jej spôsobu života. Z vykonaného dokazovania má krajský súd za to, že toto nebolo preukázané.

Zároveň, ako už bolo uvedené, na naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného prenasledovania je nutné úmyselné zavinenie, čo v danom prípade jednoznačne absentovalo a teda nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu.

Zároveň má krajský súd za to, že trestné stíhanie má predstavovať ultima ratio prostriedok na riešenie medziľudských vzťahov, čo v danom prípade jednoznačne nebolo preukázané. Poškodená jednak sama svojím konaním v niektorých prípadoch iniciovala komunikáciu s obžalovaným a zároveň nevyužila žiadny občianskoprávny inštitút na zabránenie styku obžalovaného s jej osobou a to ani v najnižšej miere a to zablokovania telefónneho čísla, čím by zhoršila pre obžalovaného možnosť kontaktovať poškodenú.

Z tohto dôvodu krajský súd konštatuje, že neboli produkované také dôkazy, ktoré by preukazovali, že by obžalovaný iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, aby mohol vzbudiť u neho dôvodnú obavu.

Z uvedených dôvodov preto považoval Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a v tomto zmysle ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.